

власну гру. Педагог повинен максимально активізувати студента – навчити його слухати себе, переживати і осмислювати різноманітні звукові модифікації. Працюючи у вказаному напрямку, педагог-піаніст отримує можливість трансформувати активне мислення студента в самостійне і на наступних етапах в творче.

Отже, значення теорії розвитку студента-музиканта визначається насамперед тим, що в ній знайдено і розкрито шляхи втілення загальнодидактичних принципів розвиваючого навчання в реальній практиці фортепіанно-виконавської підготовки студентів. Всі форми і засоби роботи взаємопов'язані і в єдності сприяють ефективному розвитку музично-інтелектуальних здібностей, творчої самостійності та активності студентів.

Таким чином, перед викладачем класу фортепіано ставляться наступні завдання: розкрити для студента перспективи реалізації розвиваючих тенденцій в інструментальному класі; обґрунтувати і підтвердити на практиці можливість поєднання загальнорозвиваючих методів навчання з формуванням рухово-технічних умінь і навичок; допомогти студенту усвідомити вимоги, які такий підхід пред'являє до нього самого, і переконати його в тому, що це виявиться надзвичайно плідним для його власного розвитку – загальнохудожнього та музично-виконавського.

Список використаних джерел:

1. Цыпин Г.М. Обучение игре на фортепиано /Г.М.Цыпин. – М.: Просвещение, 1984. – 176с.

Романенко С.В.,

завідуюча відділом пересувних та
стаціонарних виставок

Миколаївський обласний краєзнавчий
музей, м. Миколаїв

УЧАСТЬ ВИКЛАДАЧІВ ТА СТУДЕНТІВ ВП «МИКОЛАЇВСЬКА ФІЛІЯ КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ КУЛЬТУРИ ТА МИСТЕЦТВ» У ВИСТАВКОВИХ ПРОЕКТАХ МИКОЛАЇВСЬКОГО ОБЛАСНОГО КРАЄЗНАВЧОГО МУЗЕЮ

Миколаївський обласний краєзнавчий музей проводить активну виставкову роботу з популяризації мистецьких та природознавчих об'єктів, історичних та культурних подій, визначних особистостей. Питому частку цієї роботи складають вернісажі миколаївських митців: художників, дизайнерів, фотографів, майстрів декоративно-ужиткового мистецтва. Як правило, вони мають споглядальний характер та розраховані на естетичне сприйняття робіт.

Цікавими та незабутніми виявилися художні виставки студентів та викладачів ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури та мистецтв»: Юрія Одробінського, Інни Черкесової, Олени Тригуб та інших, які відбувалися у 2015-2017 рр. Співробітництво музею з педагогами університету успішно проходить і в інших сферах діяльності. Вони неодноразово брали участь у різноманітних проєктах музею: наукових конференціях, семінарах, майстер-класах, зустрічах.

Однією з перших виставок у приміщенні «Старофлотських казарм» стала виставка «Лабіринти долі» (2015 р.), яка мала на меті знайомство з творчістю завідувача кафедри дизайну Миколаївської філії Київського національного університету культури та мистецтв, кандидата мистецтвознавства, члена Миколаївської обласної організації Національної спілки художників України та Спілки дизайнерів України Юрія Одробінського.

Юрій Владиславович давній друг краєзнавчого музею. При створенні експозиції 2012 р. проявив хист та майстерність не тільки як художник та різьбяр, але і як реставратор меблів. Неодноразово він брав участь у музейних виставках в якості учня заслуженого майстра народної творчості України Євгена Зайцева (1940-2001).

Для експонування на персональній виставці «Лабіринти долі» майстер надав 39 робіт у техніці рельєфного різьблення та живопису. Це роботи як ранішнього періоду («Джерело життя» (2007 р.), «Таємниці буття» (2007 р.), «Осінній коктейль» (2008 р.) тощо), так і створені безпосередньо для виставки («Купання немовляти» (2014 р.), «Місячна птаха» (2015 р.), «Спокуса» (2015 р.) тощо). Також були представлені каталоги виставок, буклети, нагороди, фотокартки та інші матеріали, які розповідали про творчість та особисте формування митця.

Твори Ю. Одробінського привертали увагу відвідувачів не тільки довершеною технікою виконання та художньо-образною цілісністю, але й самобутністю, глибокою філософською змістовністю, зверненням до прадавніх поглядів на буття. Художник щиро ділиться своїм почуттям, виплескуючи його на панно та картини.

Наступна виставка – «Жіночі обереги: традиція та сучасність» (16.12.15-9.02.16), стала можливою завдяки напрацюванням миколаївських художниць Інни Черкесової, Інни Кушніренко, Ольги Дробишевої та Ради Вронської. Окрім декоративних робіт та картин, майстрині презентували колекції авторських ляльок-мотанок, які є втіленням образу південноукраїнської жінки. «Стародавні ляльки – це обереги, що пов'язані з могутньою жіночою енергією. Мисткині впевнені, що своєю творчістю протистоять «людині-антропотехнології» заради збереження духовності та людяності поколінь наших внуків та правнуків. Штучна віртуальна реальність не повинна замінити реальність справжню та створити з людини біодоповнення до машини!» [1].

Інна Григорівна Черкесова – професор кафедри дизайну, заслужений діяч мистецтв України, член Спілки дизайнерів України, автор концепції створення

стилю Півдня України у декоративно-прикладному мистецтві – представила на виставці графіку, гобелени та 8 різнопланових колекцій ляльок. Серед них: великодні ляльки, травнички, колекції «Волинський серпанок», «Дівчата - степовички», «Деметра і Кора. Елевсинські містерії», «Мазальниці-чарівниці». Остання збірка присвячена пам'яті журналіста та митця Євгенії Петрівни Бондаренко (1928-2014).

Інна Григорівна та Євгенія Петрівна товаришували, багато спілкувалися, обмінювалися творчими задумами. Бондаренко Є.П. розповідала про таврійський розпис, що бачила на Херсонщині, про обереги від водяного на вишиванках, що носять на Кінбурні, про жінок, які колись мазали стіни саманних хат. «Этиволшебницы покрывали глиняные хаты извесьтью цвета «сивий туман». И хаты выглядели фарфоровыми. Затем на этот «фарфор» мазальницы наносили узоры и, несмотря на «туманную пелену», издаleка бросались в глаза ярко красочные цветы и вечнозеленые деревья, румяные яблоки и сочные груши, золотистые колосья пшеницы и парящие ласточки, капли дождя и морские волны... Хаты – произведения искусства – еще не так давно можно было увидеть в причерноморских селах. Теперь, к сожалению, их нет», – розповіла Інна Черкесова журналісту «Південної правди» [2, с.3].

Під впливом від почутого у Інни Черкесової народилися дивовижні образи мазальниць – гордих, самодостатніх степовичок, які вмiли все: мазати хату, виховувати дітей, орати лани, вибирати рибальські сітки, поратися по господарству. Як і більшість творів художниці, ляльки мазальниці – це уособлення жителів Північного Причорномор'я, невеличка частинка історії та культури краю.

Ще одна колекція, наповнена глибоким філософським сенсом та любов'ю до рідної землі, має назву «Деметра і Кора. Елевсинські містерії». У ній, за допомогою традиційних видів слов'янської ляльки-мотанки (ляльки: «Ведучка», «Пеленашка», «Стовбушка»), мисткиня відобразила споконвічну таємницю вмирання та воскресіння природи, яка відображена в давньогрецьких легендах та ритуалах.

Гобелени Інни Черкесової, її килими, інсталяції, графічні листи, ілюстрації, ляльки-мотанки – це погляд художниці на самотній шлях розвитку півдня України, починаючи від сивої давнини до сьогодення.

Ще один викладач університету, Олена Тригуб, подарувала відвідувачам музею виставку батику та живопису (7.12.16 – 4.02.17).

Мистецтво батику виникло на сході, але в роботах майстрині він все більше набуває українського колориту. «Розглядаючи світ крізь призму яскравих фарб з великою кількістю кольору і простору, вона (Олена Тригуб-авт.) передає його у великомасштабному абстрактно-семантичному змісті на тканини, намагаючись зберегти це сильне сприйняття і враження» [3, с. 161].

Олена Леонідівна – старший викладач кафедри дизайну, здобувач Львівської національної академії мистецтв, член Національної спілки художників України, член спілки дизайнерів України. З 2005 р. бере активну

участь у виставках: спочатку як майстер з розпису тканини (батику), потім, як живописець.

Виставка, яка відбувалася у музеї, четверта персональна виставка О.Л. Тригуб, але перша у стінах музею. Хоча ім'я художниці добре відомо відвідувачам, адже її роботи (панно та фіранки, розписані у техніці батик) доповнюють експозицію археологічного розділу.

На виставці експонувалося більше 20 робіт. Це серія батиків-натюрмортів: «Мальви Миколаївщини» (шовк, холодний батик), «Сонячний Південь» (шовк, холодний батик), «Тюльпановий настрій» (шовк, холодний батик), «Вербна неділя» (шовк, холодний батик) тощо, а також олійний живопис: «Софіївський парк» (полотно, олія), «Софіївка: Темпейська долина» (полотно, олія) тощо. Це лишене величка частина того, що майстриня встигла напрацювати за останні п'ять років.

На відкриття виставки, говорячи про свій творчий шлях, Олена Тригуб відмітила: «Основний мій стиль це, звичайно, орнаментальний символізм. У живописі – імпресіонізм. Розпис тканини це основне, а робота олією більше допомагає мені переключитися і краще бачити локальні яскраві плями у батику» [4].

Яскрава, динамічна, насичена кольором та експресією, виставка Олени Тригуб приваблювала відвідувачів щирістю, вишуканістю та майстерністю виконання.

У 2017 році у Миколаївському обласному краєзнавчому музеї відбулася велика виставка «Південь-Style 2017». Це щорічна виставка, яка є результатом спільної творчої роботи студентів і викладачів кафедри дизайну впродовж навчального року.

Більш ніж 100 предметів: рисунки, живопис, проекти ручної і комп'ютерної графіки, макети, варіації книжкової графіки, соціальної реклами, фірмового стилю, об'ємно-просторові композиції, колекції авторського одягу бренду «МФ КНУКіМ», варіації конкурсних зачісок – познайомили з напрацюваннями, зробленими студентами.

Підсумки творчої роботи показали і викладачі кафедри: народний художник України, професор Юрій Андрійович Макушин (скульптура), кандидат мистецтвознавства, член Національної спілки художників України Юрій Владиславович Одробінський (живопис та різьблення по дереву), заслужений діяч мистецтв України, професор Інна Григорівна Черкесова (гобелени та графіка), кандидат педагогічних наук, член спілки дизайнерів України, доцент Микола Миколайович Сопільняк (живопис), члени Національної спілки дизайнерів України Юрій Костянтинівич Корнюков (графіка) та Олена Леонідівна Тригуб (батик та живопис).

Кожна виставка, що проходила у музеї, супроводжувалася не тільки екскурсіями, але й різноманітними заходами. Так, всі автори персональних виставок проводили майстер-класи для вчителів області, майстрів-аматорів та просто зацікавлених відвідувачів. Відбувалися зустрічі зі студентською

молоддю та школярами. У 2017 р. викладачі та студенти кафедри дизайну організували цікавий арт-майданчик, що діяв під час заходів, присвячених міжнародній акції «Ніч музеїв». Крім цього, колекція музею поповнилася новими предметами – роботами експонентів[5].

Таким чином, виставки викладачів та студентів кафедри дизайну ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури та мистецтв» познайомили миколаївців з творчістю талановитих художників та їх учнів, були яркою подією у житті громади. Вони збагатили досвід відвідувачів, принесли задоволення і розширили уявлення про сучасну культуру Миколаївщини.

Список використаних джерел:

1. Експлікація до виставки «Жіночі обереги: традиція та сучасність». - Архів відділу пересувних та стаціонарних виставок.
2. Олейников Ю. Путь «указал» Леонардо даВинчи.//Южная правда. – 2016 7 мая.
3. Одробинский Ю. Дивоцветы. Батик Елены Тригуб. // Соборнавулиця. – №1-2. – Николаев, 2015. – С. 160-162.
4. Юрий Севастьянов. Цветы на батике - персональная выставка Елены Тригуб. [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <https://sovremennik.mk.ua/news/110-Personalnaya-vystavka-nikolaevskoy-khudozhnitsy-Eleny-Trigub-floristika-na-batike-i-raboty-maslom-.html> – Назва з екрана.
5. Панно «Каліграфія сарматських тамг» (авт. Ю.Одробінський); Картина «В Яхт-клубі вечоріє» (авт. Ю.Одробінський); Лялька-мотанка «Мазальниця» (авт. І. Черкесова); батик «Натюрморт з чорнобривцями» (авт. О.Тригуб); костюм «Кораліна» (авт. Сухарчук Юлія, кер. роботи Жидких О. Тригуб О.).